

Wspomnienie o prof. dr. hab. inż. Krzysztofie Kotwicy

Tomasz Rokita

6 września 2023 r. zmarł nagle prof. dr. hab. inż. Krzysztof Kotwica. Był kierownikiem Katedry Inżynierii Maszyn i Transportu Akademii Górniczo-Hutniczej. Specjalizował się w maszynach i urządzeniach górniczych, ich budowie i eksploatacji, maszynach i urządzeniach do pozyskiwania surowców mineralnych, robót ziemnych i transportu bliskiego.

Prof. Krzysztof Kotwica 06.06.2023 r.

Prowadził aktywną działalność naukową, badawczą, wdrożeniową i publikacyjną – był kierownikiem ponad 50 prac badawczych i zleconych z przemysłu oraz autorem lub współautorem ponad 20 patentów i 280 publikacji.

Wyrazem uznania dla jego pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej były liczne odznaczenia i nagrody, m.in.: Srebrny Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, medal „Zasłużony dla Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki”, Honorowy Kordzik Górniczy, odznaka honorowa „Zasłużony dla Górnictwa RP”, odznaka „Zasłużony dla Bezpieczeństwa w Górnictwie”, Generalny Dyrektor Górnictwa II stopnia.

W 2023 roku otrzymał tytuł naukowy profesora, nadany przez Prezydenta RP. Decyzję o przyznaniu tytułu poznał, ale nominacji nie zdążył odebrać z rąk prezydenta.

Prof. dr. hab. inż. Krzysztof Kotwica urodził się 2 stycznia 1961 r. w Stalowej Woli.

W 1979 r. ukończył z wyróżnieniem liceum ogólnokształcące w Gorlicach (klasa matematyczno-fizyczna).

W latach 1979 – 1984 studiował na Wydziale Maszyn Górniczych i Hutniczych w Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica w Krakowie. Uzyskał tytuł magistra inżyniera mechanika, broniąc pracę magisterską pt. „Analiza układów kompleksowej mechanizacji przy drążeniu wyrobisk o przekroju kołowym dla potrzeb Lubelskiego Zagłębia Węglowego”.

Wypowiedział się jeszcze w liceum, że kieruje się zasadą: sam muszę zapracować na swoje nazwisko – życiem, pracą, wynikami w sporcie i nauce, i konsekwentnie wcielał tę maksymę w życie. Studia łączył z pasją sportową, trenując i z powodzeniem startując w zawodach lekkoatletycznych w dyscyplinach: trójskok, bieg na 400 m i skok w dal.

Po studiach, w latach 1985 – 1988 był zatrudniony w Kopalni Doświadczalnej Węgla Kamiennego M-300 Zabrze, Centrum Mechanizacji Górnictwa KOMAG Gliwice, najpierw na stanowisku stażysty, od 1986 r. dozorcy mechanicznego, a od 1987 r. sztygara zmianowego.

Pracę w Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica w Krakowie rozpoczął w 1988 roku na Wydziale Maszyn Górniczych i Hutniczych, w Instytucie Maszyn Górniczych, Przeróbczych i Automatyki na stanowisku asystenta. Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie – budowa i eksploatacja maszyn, specjalność – maszyny górnicze uzyskał 28 czerwca 1996 r. (rozprawa doktorska

pt. „Urabianie hydromechaniczne skał zwięzłych narzędziami dyskowymi” – praca wyróżniona). Od roku 1996 był zatrudniony w AGH, w Katedrze Maszyn Górniczych i Urządzeń Utylizacji Odpadów, na stanowisku adiunkta. Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych, w dziedzinie: nauki techniczne, dyscyplina: budowa i eksploatacja maszyn, specjalność – maszyny górnicze, uzyskał 12 lipca 2013 r., przedstawiając rozprawę habilitacyjną pt. „Zastosowanie wspomaganie wodnego w procesie urabiania skał narzędziami górniczymi”. Od 2017 roku był zatrudniony na AGH w Katedrze Maszyn Górniczych, Przeróbczych i Transportowych na stanowisku profesora.

Przez cały okres pracy zawodowej w Akademii Górniczo-Hutniczej, od roku 1988, prowadził zajęcia dydaktyczne dla studentów pierwszego i drugiego stopnia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych w AGH Kraków na Wydziałach Inżynierii Mechanicznej i Robotyki oraz Górnictwa i Geoinżynierii (od roku 2019 Inżynierii Lądowej i Gospodarki Zasobami) oraz w Oddziałach Zamiejscowych Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii w Jastrzębiu-Zdroju i Jaworznie.

Od początku pracy naukowej interesował się nowoczesnymi maszynami i technologiami związanymi z drążeniem wyrobisk korytarzowych. Pracował przy opracowywaniu i wdrażaniu w polskich kopalniach węglowych nowoczesnych rozwiązań maszyn i urządzeń. Podejmował współpracę z wieloma ośrodkami w kraju, jak i poza jego granicami (np. w Niemczech, na Węgrzech, w Rumunii itd.). Jako współautor opracował

reklama

i opublikował trzy książki – podręczniki akademickie, dotowane przez Ministra Edukacji Narodowej, pt. „Niekonwencjonalne techniki urabiania skał”, „Maszyny i urządzenia dla inżynierii budownictwa podziemnego: wyrobiska korytarzowe i szybowe w górnictwie” i „Maszyny i urządzenia do specjalnych robót podziemnych”, których był jednym z głównych pomysłodawców i współautorem. Jako główny pomysłodawca opracował i wydał w Instytucie Technik Górniczych KOMAG Gliwice monografię „Maszyny i urządzenia do drążenia wyrobisk korytarzowych i tunelowych”. W 2022 roku opublikował w formie e-booka w wydawnictwie Springer Nature Switzerland AG książkę „New Mining Tools and Methods for Roadheader Mining Heads”.

Był człowiekiem aktywnym i wszechstronnym, niezwykle pracowitym i zaangażowanym w prowadzone prace i przedsięwzięcia, poliglotą, wspaniałym organizatorem i popularyzatorem

tradycji górniczych. Promieniował życzliwością i optymizmem, łatwo nawiązywał kontakty na płaszczyźnie zawodowej i prywatnej. Podejmowane przez niego inicjatywy, jak np. organizacja cyklicznej Konferencji TUR były zawsze wzorowo realizowane, dzięki zdolnościom, wybitnej osobowości, ale również rzetelnej pracy.

Do końca życia nie zaniedbywał swoich pasji i zainteresowań; lubił podróże, był aktywny sportowo: chodził po górach, jeździł na rowerze i na nartach, pływał. Niestety ten zdrowy styl życia nie przełożył się na jego długość. Zmarł niespodziewanie w wieku 62 lat.

*Pozostanie w pamięci
współpracowników, studentów
i przyjaciół jako wzór osoby
na wskroś pozytywnej,
kompetentnej, wszechstronnej,
kontaktowej i optymistycznie
nastawionej do życia i pracy.*

REKLAMA